

Pakize Teyzeme

– Sada · 16 Ocak 2021

Çocukluğumun Pakize Teyzesi,

Kendisini her hatırlayışında yüzüme bir gülümseme oturur. O bu dünyada az bulunur çok özel insanlardan biridir. Bursa'yı Pakize Teyzem olmadan hatırlamam mümkün değil. Çünkü Bursa'da yaşadığım her anı içinde Pakize Teyzem mutlaka var. Böyle insanların varlığı çevresinde büyüyen çocukların iyi insan olarak yetişmesini sağladığını düşünüyorum Belki haklıyım belki haksızım bilmiyorum.

Pakize Teyzem ve Mehmet Amcam bizim Bursa'daki ev sahiplerimizdi. Anti parantez belirtmeliyim ki Bursa'nın ve orada yaşadığım evin yeri ben de çok ayrıdır. Çünkü orada o kadar güzel bir çocukluk yaşadım ki anlatamam sizlere. Hala rüyalarımnda o evde yaşadığımı görürüm üzerinden otuz küsur yıl geçmiş olmasına rağmen.

Benim hep söylediğim bir şey var "şehirler insanlarla güzeldir" diye. Hoş bunu ben genelde Ankara için söylerim. Çünkü üniversite yıllarımı geçirdiğim Ankara ile şimdi ki Ankara aynı gelmez bana. Hala çok severim çok da sık giderim Ankara'ya ama Üniversite yıllarımdaki Ankara bambaşkaydı.

Ama Bursa benim için çok ayrıdır. Bursa bana çocukluğumu verdi. Hayatımda değer verdiğim kişiliğimin gelişmesine yardımcı olan insanlar hala orada yaşıyorlar. orada atılan temellerle be şimdi ki ben oldum.

İşte o insanlardan biri de Pakize Teyzem. size kendisinden bahsetmek istiyorum. O zaman eminim ki bu yazının neden kaleme alındığını anlayacaksınız. Pakize Teyzem bir kere çok zeki, çok çalışkan aşırı özverili bir insandı. Çocukları aşırı severdi. Bakın bundan en az 35-40 yıl öncesinden bahsediyorum her meyvenin her sebzenin kavanozlar dolusu konservesini yapardı ki kendileri sadece 4 kişilik bir aileydi. Çok iyi dikiş dikerdi. Şimdi ki en iyi terziler bence eline su dökemez. O kadar iyi yemek yapardı ki anlatamam benim annem de bu konuda çok iyidir yemeğini yiyen herkes de bunu onaylar ama Pakize Teyzemin yaptığı yemeği yiyenin onun tadını unutmaması mümkün değil.

E yapabilir çalışkan olabilir ama yapıyorsa kendileri için yapıyordur bize ne bundan diyebilirsiniz. Ama işin aslı hiç öyle değil. Pakize Teyzemin ritüelleri vardı. Sabah kalkar, kahvaltılarını yaparlar, evinin işini yapar dışarıya çıkardı. Gelip annemi alırdı. Kolunun altında mutlaka 3-4 konserve kavanozu olurdu tabii ki. Giderken bize kaçta geleceklerini söyler o saate çay hazır olsun derdi. Her gün her gün o konservelerle ne yapıyor olabilir ki. Tanıdık tanımadık, duyduğu bildiği kim varsa yaşlı ya da hasta günde en az iki üç tanesini ziyaret eder onların ihtiyaçlarını karşılardı. Yaptığı o şeftali konservelerini asla unutmam. Son Ordu'ya geldiklerinde bile o güzelim Bursa şeftalilerinden bize kasalarla getirmişlerdi.

Hep verirdi Pakize Teyzem hoş Mehmet Amcam da farklı değildi. yemek yiyen çocukları çok severlerdi. Ama onların ki daha çok yedirmeyi sevmekti. Mehmet Amcam sadece verdiği şeyleri almak istemeyenlere kızardı. Başka bir nedenle sinirli olduğunu hiç hatırlamam.

Günün devamında hasta ziyaretleri bittikten sonra eve gelirlerdi. Ya gelirken börek simit almış olurlardı ya da hemen akıtma yapardı ki bu konuda bence kimse Pakize Teyzemin eline su dökemez diğer komşuları da çağırıp çay içerdik. Bursa'da o evimizde biliyorum ki dış kapı hiç kapanmazdı. Evlere o kadar kolay girip çıkardık ki hiç bir büyük de bundan rahatsız olmaz hatta mutlu olurlardı .Orada ki insanlar hep iyiydi. Çocuklara da bunu öğretmişlerdi. Bir iş olduğunda bütün çocuklar bir araya gelip büyüklere yardım ederlerdi. Şimdi yok ya öyle bir şey, eskiden odun kömür gelirdi evlere. Mahallede birine odun geldiğinde bir araya gelip o odunu taşırdık. ev sahibi de bize börekler yapıp karnımızı doyururdu. Bilirsiniz Bursa halkı sadece Bursalılardan oluşmaz. Çok verimli toprağı vardır Bursa'nın aynı zamanda da sanayi şehridir. Bu nedenle Türkiye'nin her yerinden göç alır. Durum da böyle olunca orada yediklerimizin çeşitliliğini bir düşünün derim. Bir de çocuksunuz tabi bunu da unutmayın. Diyorum ya orada herkes iyiydi diye. Allah rahmet eylesin bir de Gani amcamız vardı. Akşamları işten gelirken bize ama özellikle Ramazan akşamların da çeşit çeşit şekerlemeler poğaçalar getirirdi. bütün çocuklara mutlaka dağıtırdı. Bizim nasıl mutlu olduğumuzu bir düşünsenize. bizler o zamanlar sabahın köründe sokağa çıkıyor akşam ezanından sonra eve giriyorduk. Çevremizdeki bütün büyüklerde bize sahip çıkıyordu. Bunları düşününce kendi çocuğumun yaşayamadıkları adına o kadar çok üzülüyorum ki.

Pakize Teyzem çocukla çocuk olurdu. Büyüklerle işini bitirdikten sonra ki bu genelde akşam yemeğinden sora olurdu, hadi çocuklar yürüyüşe çıkalım derdi bize. Çekirdeklerimizi alırdık ya da dondurma caddede yürüyüş yapardık vitrinlere bakarak. Hele yılbaşı yaklaşıyorsa o ıslıl ıslıl vitrinleri izlemek bize o kadar mutlu ederdi ki. O günleri hatırladıkça gözlerim doluyor. Benim Babacığım polisti. Çok yoğun çalışıyordu. Ailecek bir yere kolay kolay gidemezdik. Bu nedenle Pakize Teyzemle Mehmet Amcam bizi gittikleri yerlere mutlaka götürürlerdi. Köylere, Bursa Kültür Park'a ve daha birçok yere piknik yapmaya ve tabi ki. Uludağ'a. Ne güzel günlerdi o günler şimdi acaba o günler rüya mıydı diyorum.

Sonra babamın tayini çıktı Bursa'dan taşınmak zorunda kaldık. Ablamın o zaman lisede son yılıydı. Pakize Teyzem ve Mehmet Amcam hemen asla Birgül'ü göndermeyiz. Bu zamanda okulundan ayrılması hiç iyi olmaz. Buradan hazırlanır sınava dediler. Ama ablam bizden ayrı kalmak istemediği için kabul etmedi bunu. Biz Bursa merkezden ayrıldık 2 yıl İznik'te yaşadık, sonra babam emekli oldu memleketimiz olan Ordu'ya geldik. Pakize Teyzemlerle ve diğer komşularımızla iletişimimizi hiç koparmadık hep görüştük,

Mehmet Amcam 1-2 sene önce Rahmetli oldu. Pakize Teyzemin hastalıkları da o zaman başladı. Onlar öyle bir bütündü ki birinin eksikliği diğerini de çok etkiledi haliyle. O günden sonra Pakize Teyzem hiç çok iyi olmadı. Bir sürü rahatsızlık çıktı. Alzheimer başlangıcı oldu. Sürekli hastaneye yattı çıktı. Ama

şimdi çok hasta Pakize Teyzem Beyninin birkaç yerine pıhtı attı. Şimdi yoğun bakımda konuşmıyor. Bu pıhtıdan önce de zaten çok rahatsızdı artık birçok şeyi kendi yapamıyordu. Buna rağmen kızının anlattığına göre kızı annesine tatlı yedirmiş ikisini ayırmış. Tülay anne niye yemiyorsun diye sorduğunda ise bakıcı kadın çocuklarına götürsün demiş. Birçok şeyi artık fark edemediği halde. Rabbime dua ediyorum Pakize Teyzem bir an önce iyileşsin. Onu başka türlü düşünemiyorum ben.

Bu yazıyı Pakize Teyzemin nezdinde başka insanlara dokunmuş bütün iyi insanlar için kaleme aldım. Allah'ım böyle iyi insanları herkesin karşısına çıkarsın ve başımızdan eksik etmesin,

Sevgilerimle...